

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Ģimenes Lietas Un Mantojums](#) > [Laulības Un Reģistrētu Partnerību Mantiskās Sekas](#) > [Reģistrētu Partnerattiecību Mantiskās Sekas](#) > [Austrija](#)

Reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Vai šajā dalībvalstī pastāv dažādi reģistrētu partnerattiecību veidi? Paskaidrojiet atšķirības starp dažādajiem veidiem.

Austrijā papildus laulības institūtam ir arī reģistrētu partnerattiecību institūts, kas paredzēts Reģistrēto partnerattiecību likumā (*Eingetragene Partnerschaft-Gesetz — EPG*).

Konstitucionālā tiesa 2017. gada 4. decembra spriedumā atcēla atšķirīgos noteikumus pretēja dzimuma un viendzimuma pāriem. Kopš 2019. gada 1. janvāra viendzimuma pāri Austrijā var stāties laulībā. Tāpat pretēja dzimuma pāri tagad var stāties reģistrētās partnerattiecībās (iepriekš paredzētas viendzimuma pāriem).

Noteikumi, kas reglamentē reģistrētas partnerattiecības, tikai nedaudz atšķiras no laulību noteikumiem, piemēram, attiecībā uz minimālo vecumu (18 gadi; “aplīcība par to, ka nav šķēršļu laulības noslēgšanai” netiek prasīta no 16 gadu vecuma) un laulības izbeigšanos (atļauta, ja partneri bijuši atšķirti trīs gadus; attiecībā uz laulībām izņēmuma gadījumos paredzēts sešu gadu periods).

2 Vai šajā dalībvalstī reģistrētu partnerattiecību mantiskās attiecības ir reglamentētas tiesību aktos? Kas tajos ir noteikts? Uz kuriem reģistrētu partnerattiecību veidiem tie attiecas?

Tāpat kā laulību gadījumā, parastās mantiskās attiecības reģistrētās partnerattiecībās ir mantas šķirtība (*Gütertrennung*) (Austrijas Civilkodeksa (*Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch*) 1217. panta 2. punkts kopā ar 1233. pantu). Katrs reģistrētais partneris saglabā mantu, ko ieguldījis partnerattiecībās, un ir vienīgais savas iegādātās mantas īpašnieks. Katrs reģistrētais partneris ir arī vienīgais kreditors saviem parādniekiem un vienīgais debitors saviem kreditoriem.

3 Kā partneri var izveidot savas mantiskās attiecības? Kādas šajā gadījumā ir oficiālās prasības?

Reģistrētās partnerattiecībās esoši partneri, izmantojot reģistrētu partnerattiecību līgumu, var regulēt savas mantiskās attiecības saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi paredzēti laulātiem pāriem. Puses var izvēlēties no parastā mantisko attiecību regulējuma atšķirīgu regulējumu, noslēdzot līgumisku vienošanos. Šādiem līgumiem, lai tie būtu derīgi, ir vajadzīgs notariāls apliecinājums (Notariālo aktu likuma (*Notariatsaktsgesetz*) 1. pants).

4 Vai pastāv ierobežojumi partneru mantisko attiecību izveides brīvībai?

Pēc būtības noteikumi ir tādi paši kā tie, kas reglamentē laulību.

5 Kādas ir reģistrētu partnerattiecību izbeigšanas vai atzīšanas par neesošām juridiskās sekas uz mantiskajām attiecībām?

Pēc būtības noteikumi ir tādi paši kā tie, kas reglamentē laulību (Reģistrēto partnerattiecību likuma 24. pants un turpmākie panti).

6 Kādas sekas reģistrētu partnerattiecību mantiskajās attiecībās ir viena partnera nāvei?

Pēc būtības noteikumi ir tādi paši kā tie, kas reglamentē laulību (Reģistrēto partnerattiecību likuma 24. pants un turpmākie panti).

7 Kura iestāde ir kompetenta lemt lietā saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām?

Pēc būtības noteikumi ir tādi paši kā tie, kas reglamentē laulību.

8 Kādas ir reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas uz tiesiskajām attiecībām starp vienu partneri un trešām personām?

Pēc būtības noteikumi ir tādi paši kā tie, kas reglamentē laulību.

9 Īss procedūras apraksts — reģistrētu partnerattiecību īpašuma sadalīšana, tai skaitā nodalīšana, izdalīšana vai atbrīvošanās no tā šajā dalībvalstī.

Pēc būtības noteikumi ir tādi paši kā tie, kas reglamentē laulību.

10 Kāda ir procedūra un dokumenti vai informācija, kas parasti nepieciešama nekustamā īpašuma reģistrācijai?

Pieteikums īpašumtiesību ierakstīšanai zemesgrāmatā jāiesniedz tajā rajona tiesā, kuras jurisdikcijā atrodas reģistrējamais nekustamais īpašums.

Pieteikums jāiesniedz rakstiski un jāparaksta pieteikuma iesniedzējam. Parasti parakstam nav jābūt apstiprinātam, ja vien pieteikumā nav iekļauta reģistrācijas deklarācija (*Aufsandungserklärung*).

Pieteikumam jāpievieno publisks vai privāts dokuments, kurā iekļauts juridisks pamatojums īpašuma iegādei (piemēram, pirkuma līgums) un kurā ir apliecināti pušu paraksti. Papildus precīzajai informācijai par īpašumu privātajos dokumentos jāiekļauj reģistrācijas deklarācija (*Aufsandungserklärung*).

Reģistrācijas deklarācija ir nepārprotama tādas personas deklarācija par piekrišanu reģistrācijai (ierakstīšanai zemesgrāmatā), kuras tiesības tiek ierobežotas, apgrūtinātas, anulētas vai nodotas citai personai (pirkuma līguma gadījumā — pārdevēja). Reģistrācijas deklarācija jāapliecina tiesai vai notāram un jāparaksta līgumslēdzējai pusei. Reģistrācijas deklarāciju var iesniegt arī kā daļu no pieteikuma par īpašumtiesību ierakstīšanu zemesgrāmatā. Šajā gadījumā paraksti uz iesnieguma jāapliecina tiesai vai notāram.

Saskaņā ar Federālā nodokļu kodeksa (*Bundesabgabeordnung*) 160. pantu pieteikumam jāpievieno arī nodokļu saistību izpildes apliecība (*steuerrechtliche Unbedenklichkeitsbescheinigung*). Šī apliecība ir nodokļu iestādes

apstiprinājums par to, ka maksājamo nodokļu ziņā nav šķēršļu īpašumtiesību ierakstīšanai zemesgrāmatā.

Ja pieteikumu ir sagatavojis advokāts vai notārs, tas jāiesniedz elektroniski. Šajā gadījumā pielikumi ir jāievieto elektronisku dokumentu arhīvā. Pēc tam nodokļu iestādes izsniegto nodokļu saistību izpildes apliecību var aizstāt ar advokāta vai notāra sagatavotu pašvērtējuma deklarāciju.

■ Lapa atjaunināta: 29/10/2024

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.